

Mutluluğun 'küçük' adresleri

Müjde ve Mutlu Tönbekici

SİBEL ORAL

Baş yıldız her şey dahil tatil fabrikalarına inat ilk kez 1998 yılında çıkan *Küçük Oteller* 12. kez en güncel haliyle raflardaki yerini aldı. Apartman otellerden köşe bucak kaçan Mutlu Tönbekici ve Müjde Tönbekici Türkiye'yi karış karış gezerek küçük otellerin

izinden gidiyor, görüldü ve samimi bulduklarını rehberde dahil ediyor. Tönbekici Kardeşler'le *Küçük Oteller Kitabı* üzerine konuştuk.

■ Hep gitme arzusu var galiba sizde?

Mutlu: Hep!

Müjde: Bende hiç yok.

Mutlu: Ama benim çocuğum yok. Hiç öyle yerleşik bir bağım olmadı. Laptopum neredeyse ofisim orası. Dolayısıyla benim arabamın arkasında hep çadır var.

Müjde: Ben ise o kadar memnunum ki hayatımdan köyümden. Hiçbir yere gitme ihtiyacım yok. Ama yollar hep bir yerlere götürüyor.

■ Çocukluğunuzda da çok seyahat etmişsiniz sanırım...

Mutlu: Evet, zaten her yıl bir arabaya atlatıp Türkiye'ye gelme seyahati vardı. Bulgaristan üzerinden gelirdik. Çünkü biz İsviçre'de büyüdük. Almanca değil, İsviçreçiyiz. İki hafta sonunda bir mutlaka bir yerlere gidiliyordu. Yaz tatillerinde bir Türkiye'ye gelirdik, bir Avrupa içerisinde gezerdik. Ama hep arabayla ve hep bir gün orada bir gün burada şeklinde.

■ Öncelikle sormak istiyorum; niye 'küçük' oteller?

Mutlu: Ben gazeteci olduğum için büyük yıldızlı otellerde çok kaldım, seyahat ettim, Müjde de öyle.

Müjde: Ben 20 yıldır rehberlik yapıyorum. Hepsini biliyorsun, git gide doyuyorsun. Konforun, o muhteşemliğin sağladığı şeyler cazibesini yitiriyor zamanla. Biz bu işe girdiğimizde, 12 sene önce çok azdı. Çok seçme şansımız yoktu. 81 tane otel vardı ve ne varsa kitaba almak zorunda kaldık ve oradaki diğer müşterilere etki edemiyordunuz. Başka bir alemdesiniz, kayboluyorsunuz. Gelişim oldu ve o çorbadan bir az olsun tuzumuz olduysa ne güzel.

"Butik otel tanımını reddediyoruz"

■ Şu anda durum nasıl peki?

Mutlu: 500 küsur tane. Aslında büyük bir rakam değil mi?

Müjde: Evet, bir eleştiri yapmak gerekirse yeni bir apartmana ferforje bir balkon takıp,

Tatil mevsimi yaklaşıyor. Herkesin kafasını kurcalayan 'nereye gidelim' sorusuna 'küçük' ama 330 sayfalık rengârenk bir yanıt Tönbekici Kardeşler'den geldi

"hah, ben butik otel oldum" diyen de var, çok mühim restorasyon çalışması yapıp, eski bir evi otelleştirenler de. O nedenle butik otel yerine küçük otel demeye çalıştık. Çünkü biraz reddettiğimiz bir tanımlama.

■ Peki, otelleri hangi kriterlere göre değerlendiriyorsunuz?

Müjde: Butik otel derdiniz yok aslında. Butik olabilir, pansiyon olabilir...

Mutlu: Önemli olan biz oraya gitmek ister miyiz? Yani iste konuk düşünceleri nasıl? Aslında dört tane kriter var. Bina, ev sahibi, varsa eğer güzel yemek veriyorsa, yemek. Güzel bir konumu var mı? Geleneksel unsurlar var mı? Veya çok hoş bir şeyler yaratmış mı? Bir ruh katmış mı? Bazen de olmuyor bunlar ama dünya tatlısı bir ev sahibi oluyor! Hani bayılıyorz o yere o zaman.

Genelde kadın oluyor onlar.

■ Samimiyet arıyorsanız anladığımız kadarıyla...

Mutlu: Evet, samimiyet önemli. Böyle, hani 'mıs' gibi yapmasın. Veya ben çok zekiym, ben çok iyiyim havalarını sevmiyoruz.

Müjde: Benim için önemli olan görgülü olmaları. Yaptığı şeyde; ister bir köy evi, ister bir saray yavrusu ama mutlaka görgü olsun içinde. O abartılar, o beğendirmeye çalışmalar, sivri köşeli renkler, dokular, malzemeler...

■ Peki nasıl karar veriyorsunuz hangi otele gideceğinize?

Mutlu: Herhangi bir yere gittiğimizde her yere bakıyoruz, araştırıyoruz. Tabeladan başlıyoruz iş. Tabela ne kadar küçükse, ne kadar

miniminnacık hatta yoksa da gidiyoruz onun peşinden. Kendi kendimize ne arabalar, ne lastikler, mahvettik...

■ Otel sahiplerinin haberi oluyor mu?

Mutlu: Yok! Tam böyle teftişe giden zabıta memuru gibi gidiyoruz.

Müjde: Yok öyle yapmamaya da çalışıyoruz. Şimdi seni düzeltmek zorunda kalacağım çünkü benim hep gayret ettiğim kendi kimliğimle değil bir konuk kimliğiyle gitmek.

■ Ne kadar otel gezdiniz şimdiye kadar?

Mutlu: Ben bunu 2007 yazında hesaplamıştım. Tam tamına 85 gün yoldaymışım.

Yakın dostluklar kuruyoruz

■ Bir mevsim yani...

Mutlu: Tabii. Nisan 17'sinde yola çıktık. Arka arkaya hiç durmadan 64 gün. Tabii sonra spot gidiler gelişler oldu. 50.000 km'yi buluyor yaptığımız yol.

Müjde: Hem ziyaret hem ticaret de oluyor birazcık. O kadar güzel yerlerde ağırlanıyoruz. Bir de çok güzel insanlarla tanışıyoruz. Hayatta başka şekilde hayatıma girmeyecek insanlar öyle yakın dostumuz oldu ki! Bu işe girişen çoğu insan birazcık çatlak. O parayı bankaya yatırp, faiziyle yaşayıp oh ne güzel, her gece Sınır'da yemek yer.

■ Yurt dışında da geziyorsunuz. Neden sadece Türkiye ile sınırlı kalıyorsunuz?

Mutlu: Bizim kitapla gezip de aynı kitapla yurt dışında Fas'a veya Hindistan'a gitmek isteyecek kaç kişi olur emin değilim. Kafamda var tabi böyle projeler.

■ Bu kitapta nasıl bir ekiple çalıştınız?

Mutlu: Ben, Müjde ve Özgür.

■ Üç kişiyle hazırlanması ne kadar sürdü?

Mutlu: Aslında süreç hiç bitmiyor. Mesela geçen hafta kitap bitti yine hâlâ mesela internette başvurular var. Bu arada biz bu otelleri her yıl yeniden ziyaret ediyoruz. Ya güzelleşiyor ya da çirkinleşebiliyor. El değiştiriyor, karı-koca ayrılıyor, kadında ya da erkekte kalıyor...

■ Okurlardan nasıl tepkiler ya da tavsiyeler geliyor?

Mutlu: Çok şey geliyor. Okuduğu otele gidiyor, kalıyor. Beğeniyor ya da beğenmiyor orada sitemize yazıyor yorumunu. Sert tepkiler de oluyor. 'Biz burayı çok, çok beğendik. Siz niye bu kadar övmediniz'den tut da, 'burayı hiç beğenmedik. Nasıl kitabınıza alırsınız'a kadar değişen bir menzilde gidip, geliyor.

